

România liberă

COTIDIANUL CONSILIULUI NAȚIONAL AL FRONTULUI UNITĂȚII SOCIALISTE

Anul XXVIII nr. 8 031

Marți

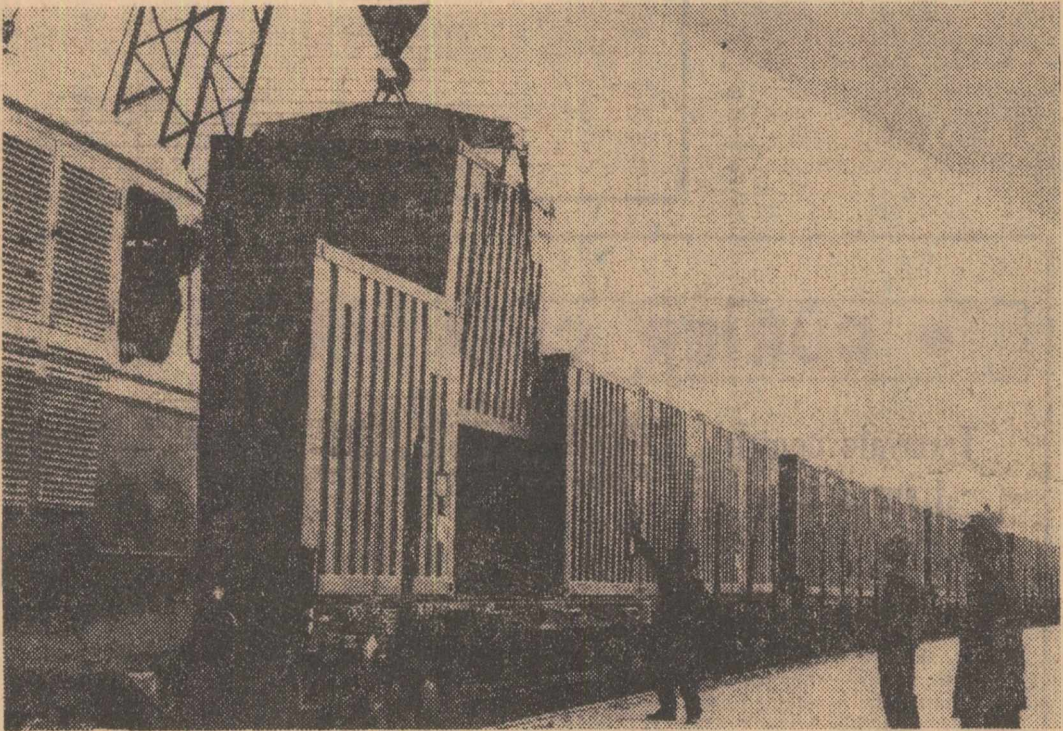
18 august 1970

6 pagini 30 bani

ÎN ÎNTÎMPINAREA MARIÎ SĂRBĂTORI ÎN ÎNTREAGA ȚARĂ NOI ȘI ÎNSEMNATE ÎNFĂPTUIRI

Ieri a pornit la drum

PRIMUL TREN TRANSCONTAINERIZAT

- Transport rapid din „poartă-n poartă”
- De pe lista cheltuielilor neeconomicoase au dispărut locațiile
- Încă din acest an traseul trenurilor transcontainerizate se va prelungi pînă la Timișoara via Arad
- La patru-cinci transporturi, unul gratuit

București — Basarab, ora 17.15 — Brașov, ora 21.15... o nouă legătură feroviară? Întocmai, ieri s-a înscris în acest grafic primul tren care transportă transcontainerizate românești, „colete” de mari dimensiuni, depozitând fiecare câte un vagon de marfă. Expediții: uzina „Daru-Bianca”, Combinatul de confecții și tricotație, alte întreprinderi din București. În timp ce marfărilor cu mers de accelerat ajungea la poalele Carpaților, aici, la Brașov, se desfășurau pregătiri intense pentru ca în zorii zilei de astăzi să plece spre Capitală iniția ștafetă de produse transcon-

tainerizate a uzinelor „Steagul roșu”, „Tractorul”, și ale altor furnizori din localitate. Cele două orașe s-au conectat astfel la un modern sistem de expediție programată, în care transcontainerul, unitate de transport de mare capacitate, va fi vehiculat cu mijloace auto și feroviare, literalmente de la poartă la poartă, asigurând furnizorilor în poartă celor beneficiari, pe o filieră complet mecanizată, fără nici un fel de manipulare intermediară a lotului comercial de marfă pe care-l conține. Tot azi, va pleca spre Brașov un al doilea tren. Această expediție rapidă va avea loc zilnic, creind

între București și Brașov, pe ambele sensuri, un flux continuu de mărfuri. În acest fel staționările inutile sînt anulate, locațiile devin imposibile: nimic nu se irosește, nimic nu se deteriorează; ceea ce se produce azi ajunge tot azi la destinație.

Perspectiva unei asemenea operativități și siguranțe a transportului este mai mult decît remarcabilă. O gamă largă de mărfuri, a căror prospectivă este un factor important al dezvoltării lor, vor avea posibilitatea să ajungă în câteva ore în magazine situate la mari distanțe. Articolele perisabile își vor păstra integritatea desăvîrșită. Materiile prime și materiale, așteptate ca plina caldă de industrie, pentru a satura liniile de fabricație, vor sosi aici cu o precizie matematică.

Primul tren de transcontainerizat

CORNELIA PEDA

(Continuare în pag. a 5-a)

LA PORȚILE DE FIER

PORȚILE DE FIER (coresp. R.I.)

Ieri la ora 11 primul grup de 178 megawați de la Porțile de Fier a intrat definitiv în funcțiune. În timpul probei de 72 de ore, începuse imediat după primul paralel, agregatul s-a comportat, așa cum

ne-au declarat ing. NICOLAE DECUȘEARĂ șeful șantierului energo-montaj și ION LEUȘTEAN directorul întreprinderii centrale hidroelectrice Porțile de Fier, ireproșabil. Pînă la această oră hidroagregatul nr. 1 din centrala hidroelectrică Por-

țile de Fier a furnizat sistemului energetic național peste 3 milioane kwh. Sînt primele milioane din cele 135 cit s-au angajat în fața conducerii partidului să dea peste plan construcției, montorii acestui important obiectiv energetic.

PROBE TEHNOLOGICE PE ȘANTIERELE SIDERURGICE DE LA GALAȚI

Pe șantierul Combinatului siderurgic de la Galați a intrat în probe tehnologice stația de filtrare a apei industriale. Constructorii șantierului 332, autorii lucrării, au predat instalația cu două săptămîni mai devreme, înscriind-o alături de alte realizări importante înclinată zilei de 23 August.

A intrat, de asemenea, în probe și unul din decantoarele stației, urmînd ca cel de-al doilea să fie predat peste cîteva zile. Concomitent, se întreprind lucrări pentru amenajarea Văii Cătușă, care va fi folosită în viitor drept decantor natural pentru sistemul hidroenergetic al Combinatului.

HIDROAGREGATUL NR. 1 A INTRAT ÎN PRODUCȚIE CONTINUĂ

Piatră de hotar în istoria României contemporane, insurecția armată din august 1944 a fost opera maselor populare, a celor mai largi forțe sociale patriotice, democratice și progresiste. „Insurecția armată din august 1944 — arată tovarășul Nicolae Ceaușescu — a putut fi înfruntată datorită unității clasei muncitoare și a tuturor forțelor democratice și patriotice. În desfășurarea acestor evenimente istorice, Partidul Comunist Român și-a îndeplinit cu cinste misiunea de a organiza și conduce lupta întregului nostru popor pentru o viață mai bună, pentru socialism”.

CAUZĂ A ÎNTREGULUI POPOR

Vulcanul voinței populare a erupt, în august 1944, din solul realităților interne, în împrejurări internaționale prielnice. Anii dictaturii militare-fasciste au fost ani de grele și mari suferințe pentru popor. Regimul fascist a lichidat și bruma de drepturi și libertăți democratice. Ascunșul terorii fasciste lovea crunt în masele populare, în forțele patriotice, antifasciste, îndeosebi în comunisti, stegarii năzuințelor naționale. Aceste suferințe au fost înecate, o dată cu intrarea trupelor hitleriste în țară și cu împingerea ei într-un război oșios, contrar voinței și intereselor poporului. Înhamată la carul imperialismului german și transformată într-o feudă a acestuia, țara era împinsă tot mai mult spre o situație catastrofală. Întregul ei teritoriu urma să devină teatru al unui război pustitor. Orașe și sate, comori de cultură și artă, truda multor generații erau sorbite să se transforme în grămezi de cenușă și de moloz. De răsturnarea regimului militarofascist și eliberarea patriei de sub jugul nazist depindeau destinele poporului, ființa sa națională. Nu era vorba de o simplă schimbare guvernamentală, ci de un act definitoriu, deschis

Dr. Aurel Petri

zător de epocă nouă, avînd caracterul unei revoluții democratice și antifasciste. În istoria unui popor, asemenea evenimente nu sînt și nu pot fi decît emanația întregii națiuni, rodul forțelor sale înaintate, al acelor clase, pătri sociale, partide și personalități politice care exprimă interesele naționale fundamentale și sînt ferm hotărîte să nu preocupatească nimic pentru triumful lor deplin.

Menirea istorică de a fi stegar al luptei pentru eliberare de sub jugul fascist a revenit clasei muncitoare, cea mai înaintată forță socială a societății românești, exponentul deșideratelor naționale și al aspirațiilor masei, conducătorul și însușitorul mișcării de rezistență. În jurul și sub steagul ei își uneau forțele țărînice, aliatul firesc al proletariatului, intelectualitatea, funcționarii, micii meseriași și alte categorii sociale. Aceste clase și pătri sociale reprezentau uriașă majoritate a națiunii române. Existau asadar în România acelor ani de restriște și oprimare fascistă puterice forțe sociale animate de dorința fierbinte de a salva țara din situația grea în care se afla, de a-i îndrepta cursul dezvoltării pe căile libertății, progresului și prosperității. Ura maselor împotriva fascismului constituia trăsătura dominantă a mișcării de rezistență, precum și fermentul principal al crizei regimului dictatorial militarofascist. Erau factori și condiții obiective interne care, an de an, își amplificau sfera de acțiune chezurind astfel o schimbare radicală a situației din România.

O MISIUNE ISTORICĂ

În situația care se afla țara, se simțea nevoia aceluia lănt, ce urma să închege și să ci-

menteze toate energiile națiunii într-o voință mare, unică și s-o îndrume spre țelul dorit — eliberarea patriei de sub jugul fascist. Această misiune istorică a revenit, pe de-a-întregul, partidului comunistilor. Nu era un deșiderat, ci un drept cîștigat de-a lungul unui drum glorios de lupte și de victorii de înmărmate istorică.

În arena politică românească, partidul comunist s-a dovedit a fi nu numai exponentul celor mulți și obidiți, ci deopotrivă reprezentantul fidel al intereselor naționale, luptător consecvent împotriva reacțiunii și imperialismului. El s-a acoperit de glorie în lupta grea împotriva fascismului, pentru apărarea integrității teritoriale a țării și a suveranității naționale.

În condițiile crunței prigoane fasciste, a bijanetelor armatelelor hitlerice, partidul comunist a ridicat tot mai sus steagul luptei pentru eliberarea patriei de sub jugul nazist. A avut de înfruntat nu numai vrămașul fascist, ci și politica de conciliere și înmărmare a reacțiunii, guvernărilor antonoscienilor, lăsa multă vreme de lideri partidelor istorice, precum și tendințele lor de a cluda ridicarea la luptă a maselor populare.

La ciuda tuturor vicisitudinilor, Partidul Comunist Român și-a întărit rolul și menirea în acele momente de sumbră în istoria patriei, întind căile și metodele de luptă, găsind cele mai potrivite procedee și forme de organizare a maselor, fiind, fapt, singurul partid politic care și-a elaborat o platformă de luptă și a militat consecvent pentru traducerea ei în viață. „Sarcina de răspundere istorică a P.C.R. față de poporul român — glăsuia circulara C.C. al P.C.R. din 8 iulie 1941 — constă în organizarea luptei în România, alături de marea popor sovietic și a celorlalte popoare crotopite, pentru zdrobirea fascismului sîngeros german, a slugilor lui din toate țările, pentru alungarea ocupan-

(Continuare în pag. a 2-a)

FAPTE ȘI OAMENI Ochii și urechile Dunării

Scafandru — un cuvînt dur și sonor. Scafandru — ochii și urechile Dunării. Poate pentru nimeni nu se potrivește mai bine această metaforă decît pentru Petre Oghină și Nicolae Dincă. În fiecare zi se scufundă de zeci de ori. În fiecare zi veia de la capăt explorarea fluviului. Pentru ei acesta este un fel de ritual. Pornesc împreună spre kilometrul 177, unde se află o navă scufundată. Amîndoi cunosc bine locul. Au lucrat și anul trecut. Au scos 3 vagoane de lingouri de fontă. Mai sînt îngropate în nămolul fluviului încă 55. Ce ispită pentru scufundători: — Fund, ancora!

E pregătit pentru imersiune Petre Oghină. Dincă se apropie de el înainte de a i se înșuruba vizorul la cască metalică.

— Ai grijă, sînt 7 kilometri pe oră.

Oghină dă din cap că știe. Curentul e prielnic pînă la cel mult 5 kilometri pe oră. Dar nu are timp să se mai gîndească. Se prăvale în adîncuri. Dincă se instalează la telefon.

— Nu pot să cobor prea mult — se aude în recepție. Mă trag în jos pe parîmă și nu reușesc.

— Încearcă să lași puțin aer.

Oghină coboară aproape fără aer. A ajuns la epavă. La cască celui de al doilea scafandru ascultă convorbirea.

Scafandru: Filați încet. Mola! Mola!

Călușierul: Tubul de aer e agățat pe undeva...

Scafandru: Recuperați, că nu pot să stau prea mult aici.

Călușierul: Înțelege că nu merge. Fii calm. E agățat cu siguranță.

Scafandru: Am găsit... Aici cred că m-am prins.

Nu pot singur. Să vină cineva. Se pregătește Dincă. Salt în adîncuri. Pătrunde în apă de parcă s-ar înșuruba. Nu se mai aude decît clipețul bulboanelor. Cîteva clipe mai târziu iese Oghină. Între timp Dincă își comunică la telefon impresiile.

— Avem de lucru aici, nu glumă. Intru în magazia navei. Tot ce am spălat anul trecut s-a depus la loc. Nu pot să stau prea mult aici. Mă scoate curentul. Clipe de tensiune. Nu mai rezolvă nici o voce. Trece cîteva momente. Aici în casă un pocnet surd apoi vocea scafandruului.

— Recuperați, recuperați...

Seara ne întoarcem la Galați. Scafandru sînt obosești dar nu și-au pierdut buna dispoziție. A doua zi o iau de la capăt.

PETRE MIHAI BACANU

UN NOU BARAJ ÎN CONSTRUCȚIE ÎN MUNȚII BIHORULUI

La cîtă 580 din Munții Bihorului, în amonte de confluența râului Iad cu pîrîul Lesul, tehnicienii întreprinderii de construcții hidroenergetice „București” au încheiat pregătirile în vederea începerii construcției unui nou baraj, în spatele căruia se va crea un lac de acumulare cu un volum de 26 milioane metri cubi de apă. Barajul va avea la înălțime 100 metri, construcția va contribui la rezolvarea unor importante probleme hidroenergetice din această zonă a țării. El va permite regularizarea debitului pe Crișul Repede, în scobirea și înmărmare a râului, cu apă a municipiului Oradea, iar cu ajutorul apelor din noul lac de acumulare va fi alimentată o microhidrocentrală electrică de 3,5 MW, și irigația a suprafeței agricole de peste 900 hectare. Această nouă amenajare hidroenergetică va reduce totodată posibilitățile de inundații în zona respectivă. Înfruntînd cu succes condițiile dificile, apa a ajuns aici uneori la peste 2 metri, constructorii au reușit să aducă în stăruință finalizarea ei. Luna mai devreme, construcția unei galerii, lungă de 300 metri, prin care vor fi deviate apele pentru a permite buna desfășurare a lucrărilor de baraj. Acesta va avea o înălțime de 65 metri și va fi alcătuit din stîncă și piatră.

SENSUL CULTURII

Constantin Ciopraga

Îmbinînd într-o sinteză originală elementele ale realității și dîndu-le o nouă viață în planul ficțiunii, creația artistică de orice fel este un fel de prelungire, foarte prețioasă, a universului existent. Cu fiecare creație autentică viața dobîndește semnificații noi, printr-o creație sondînd necunoscutul, pașii lui mergînd în direcția posibilului, dincolo de orizont. Asadar, odată cu Hamlet, cu Eugenie Grandet sau cu Jean-Cristophe, capacitatea de investigație a sufletului omenesc a cîștigat dimensiuni noi. Limbajul solemn al Simfoniei destinului de Beethoven oferă perspective de autocunoaștere pe care limbajul articulat nu le posedă. Născă oare înăptuiește minicreșe în fulgerarea unei clipe, o frază lirică e în stare să configureze un univers iluzoriu care ne înalță pînă la sublim. Iată de ce unii tîmîi trebuie pas pe

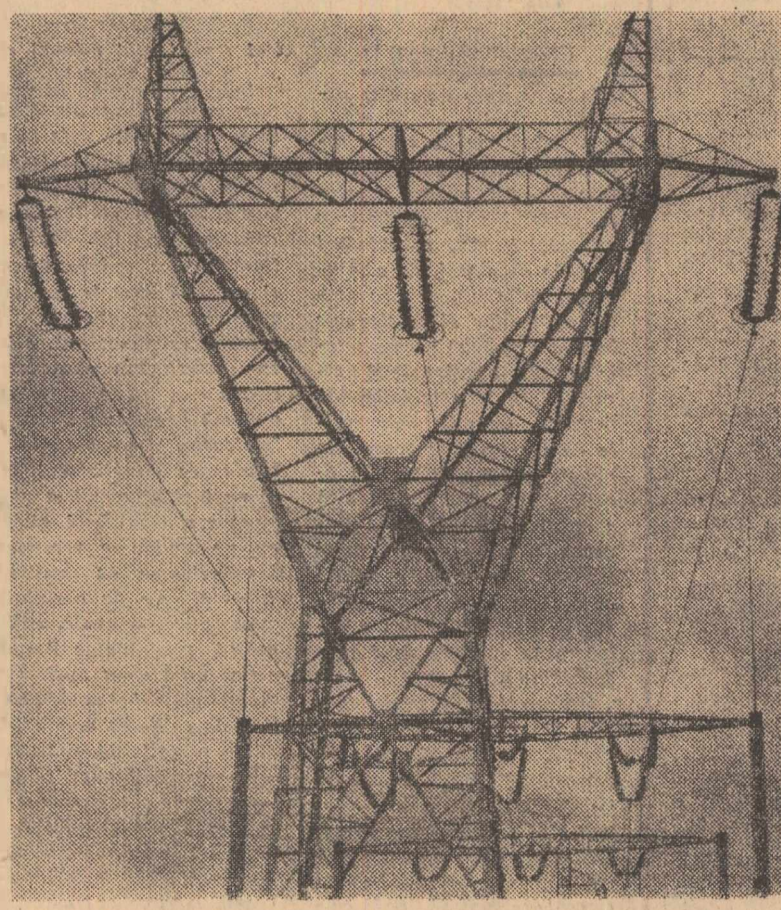
același plan cu incandescențele spiritului.

Cum umanismul implică valorificarea tuturor disponibilităților psihice, etice și spirituale pentru realizarea individului în vederea destinului său social, — formarea omului rămîne un scop primordial. Cu toate progresele imense ale științelor și tehnicii, problema modelării omului modern rămîne una din cele mai gînoase. Rolul formativ al literaturii a fost remarcat de mult, pînă la lansarea formulei „litterae humaniores”, adică: literatura aptă să facă pe oameni „mai oameni”. Idealul uman propus de Goethe și preluat de Schiller era „die schöne Seele”, omul cu suflet armonios, echilibrat în toate, în care scop se recomanda asimilarea literaturii celor nechi. Era vorba însă de modelarea personalităților izo-

(Continuare în pag. a 2-a)

În pag. 3-a:

MAGISTRALELE ENERGIEI

• În țara noastră, un ritm mediu anual de creștere a potențialului energetic dublu față de cel înregistrat pe plan mondial • Încheiem cincinalul cu o nouă putere instalată de circa 4 200 MW, mai mult decît s-a prevăzut în directivele Congresului al IX-lea al P.C.R. • De la Bicăz la Porțile de Fier, un drum ascendent al hidroenergeticii • 55-57 milioane G. cal. vor fi produse în centralele de termoficare în anul 1975 • Lignitul Motrului și Rovinarilor înnoibilat de puterea creatoare a omului • În 1950: o singură linie electrică de 110 kV, ce abia depășea 100 de km lungime; în 1970: 7 000 km linii de 110 kV, 2 600 km linii de 400 și 220 kV • În perioada 1966-1970 întinericul nopții a fost alungat din încă 4 000 de sate, 80 la sută din localitățile rurale fiind acum electrificate

ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ

ORIENTUL APROPIAT

Întrevederile reprezentantului permanent al R.A.U. la O.N.U. cu Gunnar Jarring • Doi funcționari superiori algerieni reținuți de autoritățile israeliene • Apel al M.A.E. al Algeriei la instanțele internaționale

• Un pas important pe calea reglementării situației postbelice din Europa.

DECLARAȚIA PREȘEDINTELUI TITO ÎN LEGĂTURĂ CU SEMNAREA TRATATULUI SOVIETO-VEST-GERMAN

• Luni a fost lansată în Uniunea Sovietică: Stația automată interplanetară „Venus 7”

COMENTARIUL NOSTRU: CHILE SUB SEMNUL APROPIATELOR ALEGERI

• Suleiman Frangieh — a fost ales președinte al Libanului

• URUGUAY: Căutările diplomaților străini continuă

• Studenții americani condamnă războiul din Vietnam

(În pag. a 6-a)

Trăim într-o lume a energiei electrice. Astăzi nu putem concepe viața modernă, activitatea în indiferent care domeniu, fără a o lega de puterea kilowaților. Electricitatea a alungat pentru totdeauna întunericul nopții, pune în mișcare motoarele industriei, topește oțelul în uriașe cuptoare, scoate la lumina zilei țigetele adâncurilor, ne aduce în case întreaga omenire prin intermediul televiziunii. Este deci explicabil faptul că producția și consumul de energie electrică constituie în epoca noastră unul dintre indicatorii esențiali al nivelului de civilizație și de progres. Meritul istoric al partidului comunistilor

este și acela de a fi sesizat, din primii ani de după eliberarea țării, marea însemnătate pe care o are electrificarea în edificarea unei economii moderne, în creșterea bunăstării poporului. Se împlinesc 20 de ani de când partidul a declanșat în România marea bătaie a electrificării, condiție esențială pentru succesul operei de industrializare socialistă, de ridicare a întregii vieți economice și sociale pe culmi mai înalte. În acest an care marchează legătura dintre două cincinale avem satisfacția de a putea consemna faptul că și din punct de vedere al dezvoltării energiei România se situează pe un loc remarcabil pe plan

internațional: ritmul mediu anual de creștere a potențialului energetic se menține constant în țara noastră, de peste un deceniu, la dublul ritmului înregistrat pe plan mondial. Ca urmare a eforturilor materiale ale statului socialist, muncii plină de dăruire și inițiativă a energicienilor noștri încheiem cincinalul cu o nouă putere instalată de circa 4200 MW față de 4 000 MW cât s-a prevăzut în Directivele Congresului al IX-lea al P.C.R. Cele 35 miliarde kWh ce se vor produce în acest an asigură pe deplin nevoile actuale de consum ale economiei naționale și ale populației.

DE LA BICAZ LA PORȚILE DE FIER DE CINCI ORI MAI MULȚI MEGAWAȚI

La început a fost Bicazul. Ca și Bumbesti Livezieni, Bicazul rămâne un simbol al istoriei noi României. Epopeia sa are de pe acum iz de legendă. Eram, în acea vreme, încă total lipsiți de experiența marilor șantiere energetice. Eram încă săraci în mijloace tehnice hotărâtoare pentru o mare confruntare cu natura. Eram încă deficienți în cadre pregătite pentru o lucrare de mare amploare. Cei 210 megawați ai Bicazului au semnalat pentru țara noastră începutul erei energetice.

Astăzi școala Bicazului își arată pretutindeni roadele. Le-am văzut finalizate pe Argeș, în cele patru turbine subterane ale marii hidrocentrale, în barajul de beton în arc, înălțat la Vidraru care, cu cei 166 metri ai săi, se numără printre primele cinci de acest tip din Europa. Le vedem cristalizându-se în cea mai mare hidrocentrală de pe riurile interioare ale țării ce se ridică în minunata țară a Lotrului. Pe aceste meleaguri în care natura domnea sălbatecă de milenii, energicienii construiesc una dintre cele mai mari centrale electrice de pe continentul nostru, creație a gândirii îndrăznețe și a tehnicii înaintate. Caracteristicile centralei de pe Lotru — o cădere de apă de 816 metri, un uriaș baraj din arcamente pun această operă energetică printre cele mai originale creații din acest sector. Vestele ce ne-au parvenit în acest an de pe șantierele Lotrului — și îndeosebi cea privind străpungerea galeriei forțate, ce face joncțiunea cu „palatul subteran”, centrala electrică situată la 140 de metri adâncime — dovedesc că lucrările se află și aici într-un stadiu avansat. Ca și pe cel mai important obiectiv hidroenergetic al actualului cincinal: cel de la Porțile de Fier, intrat în acest an în faza sa finală. Aproape zilnic presa este acum în măsură să consemneze noutăți de pe acest uriaș șantier unde primul hidroagregat a intrat în funcțiune paralel cu intensificarea ritmului de montaj a celorlalte cinci. De câteva zile primii megawați/ore smulși bătrânului Danubiu a și pornit pe magistralele aeriene spre cele patru puncte cardinale, urmând ca în 1971 toate cele 6 hidroagregate, însumând 1050 megawați, să fie racordate la sistemul energetic național. După eforturi înfrângite timp de mai mulți ani ale constructorilor români și iugoslavi, unul din cele mai ample ansambluri hidroenergetice ale lumii devine un fapt împlinit, adăugând la zestrea de energie electrică a celor două popoare încă 16 miliarde kWh pe an.

Pe Bistrița, pe Argeș, pe Lotru și Dunăre, centralele aurului alb, construite de oameni în lupta neînfrântă cu apele și cu munții pulsează în arterele energetice ale țării forța milioanei de kilowați sau se pregătesc să îmbogățească puterea energetică a patriei. Fiecare din aceste nume de ape ascunde o minunată epopee, plină de neasmutite fapte de muncă, de ofensive îndrăznețe împotriva naturii adesea vrăjmașe. Fiecare din aceste nume de ape sugerează nenumărate biografii ale unor oameni căliți în îndrăznețe bătălie pentru făurirea civilizației energetice a patriei noastre.

Și această nouă geografie pe care o scrie partidul comunistilor, geografia stăvilor puse în calea apelor, a lacurilor de acumulare care îmbogățesc harta țării, este abia la începutul ei. Căci sistemul hidrografic al României mai cuprinde încă numeroase comori energetice care așteaptă intervenția omului pentru a fi valorificate. Potrivit Directivei Congresului al X-lea al partidului, apropiatul cincinal 1971-1975, ca și perioada imediat următoare vor vedea născându-se noi giganți ai hidroenergeticii românești. Așa cum am mai amintit, încă în primul an din viitorul cincinal Hidrocentrala Porțile de Fier va intra în funcțiune cu întreaga sa capacitate. Și, alături de ea, sistemul de navigație ce va permite sporirea de peste 3,5 ori a traficului de mărfuri într-unul dintre cele mai dificile sectoare al Dunării. Încătușată în zona Cazanelor și siliță să dea oamenilor căli-putere ce se pierduse de-a lungul undelor, Dunărea păstrează încă un puternic potențial hidroenergetic ce-și așteaptă valorificarea. Viitorul apropiat va consemna crearea unor noi centrale electrice pe fluviul ce-și poartă

apele la miază-zi, dintre care unele în colaborare cu țările riverane vecine și prietene. De pe acum sint în curs de proiectare variantele de execuție a barajului din zona Islaz-Somovir, care va permite amenajarea unei centrale hidro-electrice. La Gruia-Rodujevac se va realiza, totodată, împreună cu R. S. F. Iugoslavia, o altă amenajare hidroenergetică. Pe riurile interioare vor fi create alte

voltare a energiei românești este crearea paralel cu sistemul de hidrocentrale de pe Dunăre și riurile interioare, a unor centrale termoelectrice de mare putere și eficiență, funcționând, în majoritatea lor, pe bază de cărbuni inferiori.

Pentru sistemul energetic românesc perioada anilor 1966-1970 reprezintă perioada afirmării unui puternic progres tehnic, al creării unor grupuri cu puteri unitare mari și parametri ridicați. Dacă până în 1965 țara noastră nu dispunea decât de un singur grup de 150 MW, anii actualului cincinal au marcat crearea unor grupuri cu 200 MW la Borzești, Luduș, Mintia și de 315 MW la Ișalnița, fapt ce înscrie energia noastră pe coordonatele progresului tehnic contemporan. Aceleași salturi spectaculoase și în ce privește puterea instalată în termo-

drocarburilor (gaze și țiței) în producerea energiei electrice și termice va scădea de la 67 la sută în 1971 la 55 la sută în 1980, paralel cu creșterea utilizării cărbunelui în centrale de la 24 la sută în 1971 la circa 45 la sută în 1980. Va intra astfel în circuitul național, printre altele, marea centrală termoelectrică de la Rovinari care, valorificând lignitul inferior ce se exploatează aici, va furniza economiei naționale puterea a 1 600 MW.

Aceiași grijă pentru valorificarea cât mai deplină a resurselor de energie primară, conjugată cu preocuparea pentru asigurarea unui mai înalt grad de confort al populației rezultă și din marea dezvoltare pe care o cunoaște termoficare. Producerea combinată de energie electrică și de căldură a cunoscut, în ultimii ani, ritmuri intense. La București, Iași, Ploiești, Oradea, Pitești, Ti-

10.000 KM. LINII DE ÎNALTĂ TENSIUNE PE ÎNTINSUL ȚĂRII

Ii vedem răspîndiți pe întregul cuprins al patriei, escaladînd, cu picioarele lor uriașe, munții și ape, purtînd, în strălucitoare coroane, trîsnetul creat de oameni, peste fabrici și ogoare, peste orașe și sate. Acești arbori ai electrificării, plantați de-a lungul și de-a latul țării poartă seva energiei milioanei de volți care pun în mișcare motoarele uzinelor, care aprind, noaptea, constelațiile miilor de becuri electrice din așezările omenești.

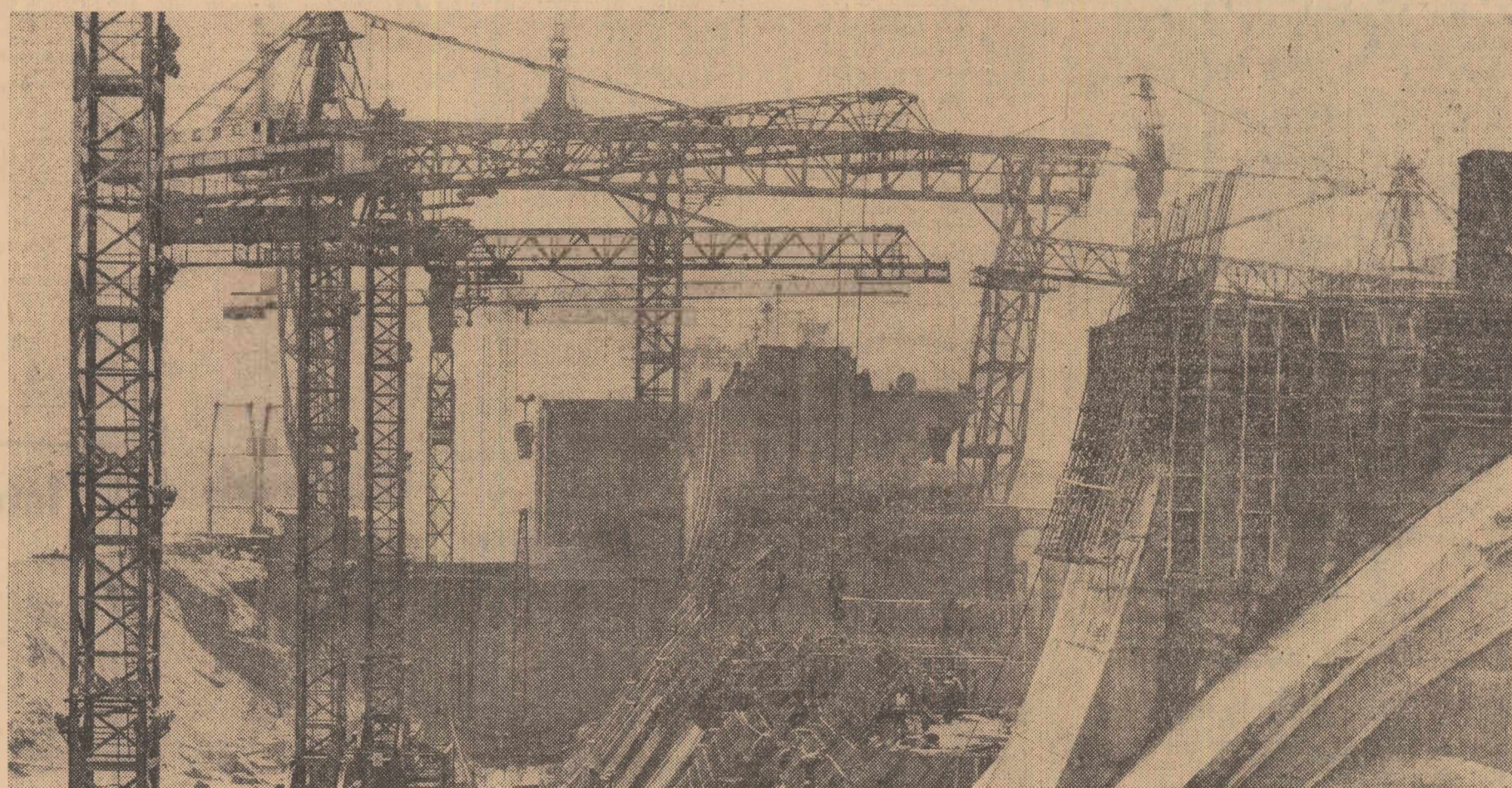
drumul intens ascendent al energiei românești.

În urmă cu două decenii, o singură linie electrică de 110 kV, care nu depășea cu mult 100 de km lungime, era singura magistrală energetică a țării. Astăzi România dispune de o rețea de peste 7 000 km asemenea linii. În plus, 2 800 km linii de 400 și 220 kV, ca să nu mai pomenim de zecile de mii de kilometri de linii de tensiune medie și joasă. Și în această privință actualul cincinal marchează cea mai spectaculoasă dezvoltare cunoscută pînă în prezent. Pînă la finele acestui an lungimea liniilor de transport de înaltă tensiune va ajunge de peste 1,6 ori mai mare decît în 1965. Dar nu numai despre o creștere cantitativă e vorba, ci și de substanțiale modificări calitative. Dovadă, sporirea în această perioadă a rețelilor de 220 și 400 kV de peste 2,8 ori.

Dezvoltarea sistemului de distribuție și transport al energiei electrice, eforturile materiale întreprinse de statul socialist au permis obținerea unor rezultate remarcabile și în acțiunea de electrificare a satelor. Numai în actualul cincinal întunericul a fost alungat din încă peste 4 000 sate, astfel că pînă la sfîrșitul acestui an circa 80 la sută din numărul total al localităților rurale vor fi electrificate. Această revoluție a luminii are, pe plan economic și social, o înfrîngere hotărîtoare în viața satului contemporan, a oamenilor săi. O mărturisesc introducerea tot mai largă a energiei electrice în agricultură și zootehnie, mii de antene de televiziune de pe casele oamenilor, viața plină, intensă pe care o au acum așezările noastre rurale, în care altădată în orele serii întunericul oprea în loc orice activitate.

Anii viitorului apropiat vor vedea născîndu-se noi magistrale ale energiei, în măsură să preia și să transporte puterea noilor centrale ce se vor crea. În perioada 1971-1975 vor intra în funcțiune peste 2 000 km de linii de 220 și 400 kV. De la Porțile de Fier punțile de oțel vor transporta energie electrică spre Slatina și Rovinari, spre București și Reșița. Între Deva și Sibiu, între București și Brazi se vor construi alte magistrale energetice. Extinderea utilizării tensiunilor înalte va îmbunătăți funcționarea în ansamblu a sistemului energetic, ridicîndu-i gradul de siguranță și micșorînd pierderile de energie. Pînă la sfîrșitul viitorului cincinal se va petrece și evenimentul, de o adîncă semnificație, al racordării la sistemul energetic al tuturor satelor țării. Prin aceasta, electromecanizarea proceselor de producție în agricultură, în special în irigații și în zootehnie, se va ridica la cote mai înalte, ca și confortul oamenilor, strîns legat în zilele noastre de aportul energiei electrice.

De pe acum pe șantierele centralelor termo și hidroelectrice, ale stațiilor de transformare și ale liniilor de transport, armata harnică și disciplinată a energicienilor aproape cit mai mult ziua de mine, care, datorită înțeleptei politici a Partidului Comunist Român, se anunță senină și luminoasă.

ENERGIEI

centrale de vîrf de putere, dispunînd de importante lacuri de acumulare. La Mărișelu și la Târnița, Someșul va fi „pus la treabă” și obligat să ofere oamenilor încă 220 și respectiv 45 megawați. La fel și Sebeșul, prin construirea centralei de la Gilceag, cu o putere de 150 MW. În deceniul care începe se vor finaliza și cele opt hidrocentrale de pe Oltul inferior, în sectorul Călimănești, Drăgășani, precum și prima centrală hidroelectrică de pe Siret. Milenara bogăție a apelor țării devine astfel, datorită ampleror programe elaborate de partid, un bun al întregului popor, riurile românești o sursă puternică și ieftină de energie.

centrale: 800 MW la Luduș, 1 000 la Craiova.

În anii ce vin nevoile de energie electrică, determinate de puternicul avînt economic și social vor crește într-un ritm susținut, consecvent preocupării sale de a asigura energiei acei „pas înainte” față de procesul de industrializare, Congresul al X-lea a stabilit un ritm de dezvoltare a energiei superior celui al producției industriale în ansamblu: 55-57 miliarde kWh în 1975, 80-85 miliarde kWh în 1980. Ceea ce înseamnă o creștere a consumului intern de energie electrică pe locuitor pînă la 2 400-2 500 kWh în 1975 și 3 000-3 400 kWh în 1980, România plasîndu-se astfel printre țările cu o ridicată dezvoltare tehnică. O asemenea forță energetică se va asigura prin dublarea actualei puteri instalate în centrale.

Prin ce mijloace? O treime din puterea nouă va fi răpită apelor, prin construirea hidrocentralelor de mare amplitudine. Restul? Dat fiind că în următorii ani resursele de combustibili clasici — în special țițeiul și gazele — nu vor putea menține ritmul în care vor crește necesitățile și că aceste bogății naturale ale țării pot fi mai eficient valorificate prin petrochimie, partidul a stabilit ca o principală sarcină a planului de dezvoltare a bazei energetice în perioada 1971-1980 valorificarea superioară a cărbunilor inferiori. Ca urmare, ponderea hi-

moșoara zeci de mii de locatari ai noilor blocuri se bucură de binefacerile termoficării. S-a realizat alimentarea cu energie termică a platformei industriale Craiova, ca și a marilor sere legumicole create la București, Ploiești, Arad. Iar anii ce vor veni vor înregistra o nouă și substanțială extindere a termoficării, căldura livrată anual prin centrale electrice de termoficare urmînd să atingă în 1970 o mărime de 55-57 milioane G. cal. Pentru aceasta, cel puțin 35 la sută din noua putere ce se va instala în centrale termoelectrice se va realiza cu agregate de termoficare. Cîteva dintre lucrările cele mai ample ce se vor înfăptui pînă în 1975: sistemul de termoficare al orașului București cu o capacitate de 3 400 G cal/oră (în trei centrale) și Centrala Brazi (1 000 G cal/oră).

Lignitul Lotrului, al Rovinariilor, aceluși cărbune „inferior” ce își găsește cu greu utilizări eficiente cîștigă acum noi valențe, se înnoiește sub puterea creației omului, aducînd o contribuție substanțială la înfăptuirea a ceea ce Lenin vădea, cu clarviziune genială, ca fiind un atribut fundamental al puterii țării socialiste: electrificarea. Turnurile, tot mai înalte, ale centralelor termoelectrice ce îmbogățesc necontenit harta economică a țării vorbesc simbolic despre sușul spre culmile progresului economic și tehnic pe care îl asigură, cu fermă consecvență, politica partidului,

Acoperind întregul spațiu al țării, sistemul energetic național, mereu mai vast, mereu mai puternic, mărturisesc

ENERGIA VIITORULUI

De acest viitor apropiat este legată și introducerea în țara noastră a celei mai moderne și mai eficiente surse de energie: energia nucleară.

În această eră a atomului, în care a intrat omenirea, progresul economic și social este indisolubil legat de valorificarea uriașei energii ascunse în gramul de uraniu. Iar țara noastră, ai cărei oameni, în frunte cu comunistii, se dovedesc tot mai mult promotori ai noului se află și de data aceasta în primele rînduri. Stabilirea unui program național de perspectivă pentru energia nucleară dovedește încă o dată clarviziunea cu care partidul promovează și încurajează progresul științei și tehnicii.

Pentru România, al cărui dinamism economic a stîrnit și stîrnește admirația unanimă, problema introducerii și extinderii treptate a energiei nucleare se pune cu atît mai mult cu cît necesarul de energie primară crește într-un ritm mai rapid decît posibilitățile de extracție a combustibililor clasici. De aceea, așa cum prevăd Directivele Congresului al X-lea al partidului, în perioada 1971-1980 se

vor construi la noi centrale nucleare electrice însumînd o putere de 1 800 — 2 400 MW. Sarcină de uriașă însemnătate și mare răspundere, care a început încă de pe acum să se concretizeze prin efectuarea de studii privind amplasarea și alegerea soluțiilor constructive ale viitoarelor centrale, prin pregătirea de ingineri specializați în centrale nucleare electrice și în fizica reactorilor nucleare.

Tabloul generos al viitorului, consemnat în documentele de partid, înfierbîntă imaginația, dinamizează energiile celor care au construit Bicazul și Argeșul, Ludușul și Mintia, celor care pun în aceste zile friu de beton Dunării, care înalță pe cerul patriei arterele de oțel ale energiei. Alături de milioanele de oameni ai muncii, energicienii pregătesc cu înfrîngare în aceste luni ce ne despart de începutul noului cincinal, toate condițiile pentru ca viitorul să aducă poporului nostru noi satisfacții, noi minții, noi pagini glorioase în cartea socialismului victorios.

PAUL MARIAN

Foto: EUGEN IAROVICI

CĂRBUNELE ROVINARILOR LA COTELE VALORIFICĂRII SUPERIOARE

Din punct de vedere tehnic mijloacele de producere a energiei electrice au fost de mult elucitate. Esențial pentru o țară este ca, din aceste soluții să alegea și să valorifice pe cea mai avantajoasă, mai corespunzătoare condițiilor de care dispune, necesităților ei. În ansamblul planurilor concepute de partid privind industrializarea socialistă a României,

liniile directe ale vastei acțiuni de electrificare a țării vădesc o concepție unitară, clarviziune științifică, cunoașterea adîncă a realităților naționale. Directivele Congresului al IX-lea și al X-lea ale partidului au dat o rezolvare optimă valorificării în scopuri energetice a resurselor naturale ale țării. Ceea ce caracterizează actuala etapă de dez-

BULETINUL RECOLTEI

Lucrări de mare urgență în agricultură

● Și producția de pe cele 36 000 ha încă nerecoltate contează în balanța grîului! Recoltarea cu prioritate a tarlalelor cu sîcică de zahăr atacate de dăunători ● La ce concluzii a ajuns Institutul de la Fundulea în ceea ce privește întîrzierea executării arăturilor de vară ● Pe agenda de lucru a legumicultorilor: semănatul și plantatul legumelor — verdețuri ● Tărăgănarea cositului fînețelor pune sub semnul întrebării posibilitatea strîngerii pînă la toamnă a unei bune producții de otavă

viitorul an agricol. Cercetătorii de la Institutul de la Fundulea-Ilfov au stabilit că dacă solul nu este lucrat în cel mult 6—8 zile de la recoltare, pierderile de recoltă variază de la 330—850 kg de grîu la hectar. Constatăm că deși numeroase județe au anunțat încheierea recoltării păioșelor încă de la sfîrșitul lunii iulie, prevederile la arăturile de vară nu sînt realizate integral. În cooperativele agricole de producție mai sînt de arat 822 000 ha din care aproape 600 000 ha reprezintă suprafața destinată a fi însemîntată în toamnă. Cum va putea fi asigurată o bună pregătire a terenului (condiție obligatorie pentru creșterea producțiilor medii la grîu) dacă în județele DOLJ, OLT, TELEORMAN, ARAD, BIHOR, DIMBOVITA și altele, realizările la arăturile de vară reprezintă la această dată 34—65 la sută?

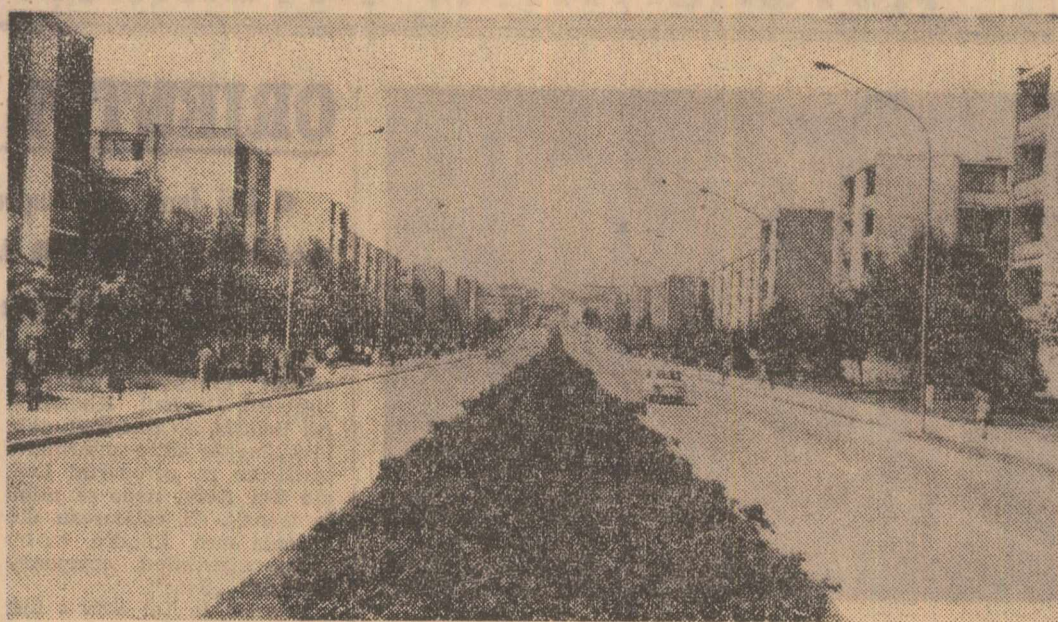
O activitate intensă trebuie să se desfășoare și în sectorul legumicol. Asigurarea unei aprovizionări ritmice a piețelor cu legume, obligă conducerea unităților agricole să intensifice recoltarea, să ia toate măsurile pentru respectarea graficelor întocmite cu beneficiarii. Ținînd seama că ne aflăm în plin sezon al recoltării cepei și a usturoiului, ambaraselor acestor legume, ambasadourul acestei țări la București, a oferit luni seara o recepție.

Au participat Mia Groza, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, George Macoveșu, prim-adjunct al ministrului Afacerilor externe, Mihnea Gheorghiu prim-vicepreședinte al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor externe, reprezentanți ai unor instituții centrale, personalități ale vieții culturale și științifice, ziariști.

Au fost de față șefi ai unor misiuni diplomatice acreditate la București și alți membri ai corpului diplomatic.

În R. P. Polonă au fost expediate de curînd lucrări de artă românească, în vederea amenajării unor expoziții care se vor deschide, în această țară, în cadrul „Zilelor culturii românești”. Organizate cu prilejul sărbătorilor naționale a poporului nostru, aceste manifestări, devenite tradiționale, urmează „Zilelor culturii poloneze” care se desfășoară în fiecare an. În luna iulie, la București, marcînd aniversarea eliberării Poloniei.

Ing. TH. MARCAROV

Cartierul „București” din Pitești, a transformat vechiul tîrg într-o frumoasă poartă de intrare în cetatea prunilor

Foto: A. PALLY

AGENDA ZILEI

NUMIREA AMBASADORULUI REPUBLICII SOCIALISTE ROMANIA IN REPUBLICA ECUADOR

Prin Decret al Consiliului de Stat, tovarășul Octavian Bărbulescu a fost numit în calitate de ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Republica Ecuador, cu reședința la Caracas.

Cu ocazia celei de-a 25-a aniversări a proclamării independenței Republicii Indonezia, Hamzah Atmohandojo, ambasadorul acestei țări la București, a oferit luni seara o recepție.

Au participat Mia Groza, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, George Macoveșu, prim-adjunct al ministrului Afacerilor externe, Mihnea Gheorghiu prim-vicepreședinte al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor externe, reprezentanți ai unor instituții centrale, personalități ale vieții culturale și științifice, ziariști.

Au fost de față șefi ai unor misiuni diplomatice acreditate la București și alți membri ai corpului diplomatic.

În R. P. Polonă au fost expediate de curînd lucrări de artă românească, în vederea amenajării unor expoziții care se vor deschide, în această țară, în cadrul „Zilelor culturii românești”. Organizate cu prilejul sărbătorilor naționale a poporului nostru, aceste manifestări, devenite tradiționale, urmează „Zilelor culturii poloneze” care se desfășoară în fiecare an. În luna iulie, la București, marcînd aniversarea eliberării Poloniei.

Ing. TH. MARCAROV

Șoseaua București — Snagov integral modernizată reintră azi în circulație

Începînd de astăzi se reia circulația normală pe întregul traseu București—Snagov, a cărui modernizare a fost încheiată. Pe acest tronson al drumului național nr. 1 carosabilul a fost extins la 4 fire de circulație, au fost corectate unele porțiuni de cale pentru sporirea vizibilității. Zilele acestea a fost de asemenea terminată pe șoseaua respectivă o nouă lucrare de artă de proporții, podul de la Tîncăbești, menit să asigure fluiditatea traficului în zonă. Între măsurile

luate în același sens se numără și scoaterea stațiilor ITA de pe parcursul carosabilului și amplasarea lor în cadrul unor spații exterioare, special amenajate, crearea în lungul șoselei a unei suite de refugii pentru altele tipuri de vehicule. Marcajul șoselei a fost și el îmbunătățit. Axul său orizontal și liniile de demarcație a firelor de circulație au fost realizate din microbile reflectorizante, încrustate în asfalt. Indicatoarele de circulație sînt, la rîndul lor, confecționate din folii reflectorizante.

MĂSURI PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA TRANSPORTULUI DE CĂLĂTORI ÎN ZONA PORȚILOR DE FIER

Pentru îmbunătățirea transportului de călători în zona Porților de Fier, Direcția generală a navigației civile „Navrom” a elaborat un nou orar al navelor de pasageri, care intră în

vigoare cu începere de la 18 august și are valabilitate pînă la 1 octombrie. Astfel, vasele pleacă din Orșova zilnic la ora 8,20 și 16,40 și sosesc la Moldova Veche la

10,20 și respectiv 18,40. Din Moldova Veche, orele de plecare sînt 7,00 și 14,15, cu sosirea la Orșova la 8,55 și 16,10. Cursele se efectuează cu nave rapide.

În perioada 22 — 24 august

Orarul de funcționare a unităților comerciale din Capitală

În scopul asigurării aprovizionării în bune condiții a populației cu produsele necesare, Comitetul executiv al Consiliului popular al municipiului București a stabilit următorul orar de funcționare a unităților comerciale:

SÎMBĂTA 22 AUGUST toate magazinele cu un schimb de lucrători vor funcționa cu un orar prelungit de 1—2 ore seara față de zilele obișnuite. Astfel, magazinele de carne, legume și fructe, precum și hălele și piețele, care vor funcționa între orele 6—21, cu o oră de pauză pentru masă, acordată prin rotație: magazinele de piine cu un schimb de lucrători care vor fi deschise dimineața de la 6—12 și după-amiaza de la 14—21; magazinele de piine cu două schimburi de lucrători, care vor funcționa între orele 5,30—21,30. Restul unităților de desfacere, care au două schimburi de lucrători, vor funcționa după programul obișnuit al zilei de sîmbătă.

DUMINICA 23 AUGUST toate unitățile comerciale vor fi închise, cu următoarele excepții: magazinele de piine, care vor func-

ționa între orele 5,30—9,30, centrele de desfacere a laptei și a gheții, care vor începe vânzarea la orele 5 dimineața, tutungeriile (60 la sută din rețea), care vor funcționa 3—4 ore dimineața,

LUNI 24 AUGUST vor funcționa după programul de dimineața numai unitățile care în mod normal au program duminical. În această perioadă, unitățile de alimentație publică vor funcționa după orarul obișnuit, cu excepția unităților care vor deservii coloanele de manifestanți și care în ziua de 23 august își vor începe activitatea la orele 16.

În scopul asigurării bunei serviri a manifestanților, în ziua de 23 august pe traseele demonstrațiilor, cit și cu prilejul serbărilor din parcurile Capitalei, vor funcționa peste 300 de bufețe, unități de desfacere a dulciurilor, răcoarelor, fructelor etc.

Lucrări gospodărești în valoare de 119 milioane de lei

BACĂU (coresp. R.L.) Acțiunile gospodărești inițiate de consiliile populare din județul Bacău s-au bucurat în acest an de o largă participare a cetățenilor de desfacere, care au două schimburi de lucrători, vor funcționa după programul obișnuit al zilei de sîmbătă.

Numerul în municipiul Bacău au fost executate cu sprijinul cetățenilor lucrări edilitare-gospodărești în valoare de peste 22 milioane lei. Amenajarea unui complex sportiv în municipiul Gheorghiu-Dea, construirea unei băi publice în comuna Cășin, darea în folosință a unui dispensar în comuna Cîmpănești, realizarea în comuna Răchitoasa și Pingărești a unor săli de dans pentru tineret, sînt doar cîteva din lucrările înfăptuite în această perioadă prin munca patriotică a cetățenilor.

(Urmare din pag. 1)

nere, care a plecat ieri din București, reprezintă un frumos succes la care și-au adus contribuția un larg colectiv, de la proiectanții din cadrul Ministerului Transporturilor la specialiștii Uzinei de reparații auto București — Oltenița. Ei au reușit să proiecteze și să realizeze în mai puțin de șapte luni de zile, întregul flux tehnologic necesar acestui eficient mod de transport. Au fost organizate o linie de autotrenuri pentru transportul transcontinerelor și o secție de producere a lor, la capacități de 10 și 20 de tone.

Încă în toamna acestui an traseul trenurilor transcontinerizate va fi prelungit pînă la Timișoara, via Arad, urmînd ca anul viitor, prin abordarea altor stații de cale

ACTUALITATEA INTERNATIONALA

R. D. Vietnam condamnă bombardamentele americane efectuate în nordul zonei demilitarizate

HANOI 17 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R. D. Vietnam a dat publicității o declarație în care condamnă bombardamentele efectuate de aviația și artileria americană asupra localităților Huong Lap și Vinh Son situate în partea de nord a zonei demilitarizate, anunță agenția VNA.

În perioada 5—10 august, se arată în declarație, avioane a-

mericane, printre care și avioane de tipul „B-52”, au bombardat localitatea Huong Lap, iar la 9 august artileria americană a amplasată la sud de zona demilitarizată a bombardat localitatea Vinh Son. Purtătorul de cuvînt a cerut autorităților americane să pună capăt imediat, tuturor acțiunilor de încălcare a suveranității și securității R. D. Vietnam.

Bonn: Cereri pentru legalizarea P. C. din Germania

BONN 17 (Agerpres). — „Cercul muncitoresc central pentru legalizarea Partidului Comunist din Germania” a adresat deputaților din Bundestag o declarație prin care cheamă parlamentarii vestgermani să întreprindă acțiuni în scopul legalizării P.C. din Germania. În prezent — se arată în document — este în-

leasă din ce în ce mai mult necesitatea anulării interdicției P.C. din Germania, deoarece această interdicție a survenit în perioada „războiului rece”. Ea este în contradicție cu principiile democratice, constituind unul dintre obstacolele în calea destinderii tîrpie a situației din Europa: ridicarea acestei interdicții este un imperativ al epocii.

În legătură cu construcția pipelineului transcanadian

Condițiile guvernului Canadei

Descoperirea zăcămintelor de petrol din Alaska a dus la ordinea zilei problema construcției unui pipeline de-a lungul Canadei, pentru a permite transportarea titelului și a gazelor pînă în Statele Unite.

În urma interesului manifestat de mari companii petoliere, guvernul Canadei a studiat chestiunea construirii conductei și, la sfîrșitul săptămîinii trecute, a dat publicității principiile puncte pe care, după părerea sa, va trebui să le îndeplinească viitorul acord cu privire la asigurarea unei pipeline transcanadiane.

După cum remarcă unii comentatori, condițiile stipulate prevăd apărarea intereselor esențiale ale Canadei. În primul rînd, ele menționează necesitatea ca ministerul energiei naționale să dețină un rol conducător în realizarea întregului proiect. Construcția va trebui realizată cu participarea locuitorilor din regiunile nordice, eschimosi și indienți, și ar urma să fie garantat faptul că pipeline-ul nu va afecta ecologia arctică. De asemenea, se specifică că nu va trebui să fie luată nici un fel de măsură restrictivă împotriva capitalurilor canadiene. Comunicatul guvernamental nu precizează care va fi procentul participării canadiene, ceea ce a determinat unele speculații că, de putea, ulterior, să se ceară ca marile companii străine să nu dețină mai mult de 49 la sută din acțiuni.

În sfîrșit, o altă prevedere, extrem de importantă, se referă la situația în care s-ar descoperi petrol și în regiunile canadiene traversate de conductă. Într-o asemenea eventualitate, potrivit condițiilor publicate de guvern, gazul și titelul canadian vor trebui să aibă aceeași valoare pe piața internă, fără nici un fel de discriminare.

Se consideră că, într-un astfel caz, produsele canadiene ar putea deveni foarte competitive.

După părerea unor observatori, condițiile pe care le anunță cabinetul de la Ottawa sînt semnificative nu numai pentru dorința Canadei de a avea un cuvînt hotărîtor în înfăptuirea proiectului și de a obține cit mai mari beneficii; în același timp, ele arată că guvernul canadian obține noi atuturi în disputa sa cu autoritățile S.U.A. în legătură cu celele restrictive pe care Statele Unite le fixează la importurile de petrol din Canadă.

Acord de cooperare tunisiano — libian

TUNIS 17 (Agerpres). — Ea Tunis și Tripoli au dat publicității un comunicat comun în urma semnării acordurilor tunisiano-libiene de cooperare tehnică, culturală și economică. Mohamed Masmudi, ministrul Afacerilor externe al Tunisiei, care a sosit duminică seara din Libia, a făcut o declarație în care a arătat că în timpul înțelegerilor sale cu conducătorii libieni au fost examinate posibilitățile de dezvoltare a

relațiilor bilaterale. El a declarat că convorbirile au fost în Tripoli au fost extrem de utile și au marcat o nouă etapă în stringerea relațiilor dintre cele două țări arabe. El a menționat, totodată, că a transmis o invitație oficială președintelui Consiliului Comandamentului Revoluției din Libia, Moamer El Gaddafi, și ministrului Afacerilor externe, Ahmed Saleh Buisir, de a face o vizită în Tunisia.

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

POST SCRIPTUM LA JOCURILE BALCANICE

Se pare că ultimele reunitiuni atletice găzduite de stadionul Republicii au redeschis publicului bucureștean gustul pentru acest plăcut sport, punctul de atracție al Jocurilor Olimpice. Numai în acest fel ne explicăm numărul mare de spectatori la cele patru zile de concurs prilejuite de întrecerile celei de a 29-a ediții a Jocurilor Balcanice, una dintre cele mai vechi și mai durabile competiții europene. Probabil că și forul nostru de specialitate a sesizat acest adevăr și pe baza lui va căuta, în continuare, să mențină interesul pentru atletism prin organizarea și a altor reuniuni de amploare, atât de necesare atletismului românesc pornit pe făgașul afirmării sale tot mai puternice pe plan internațional.

Facem această apreciere pornind de la rezultatele generale pe care le-a obținut în confruntarea recent încheiată, rezultate care au dus la un succes total al reprezentativelor noastre, fapt ce trebuie subliniat și apreciat ca atare. Este, indiscutabil, un merit al atleților și atletolelor noastre autoritatea cu care au dominat competiția, situarea lor pe primul loc în ambele clasamente. Triumful devălate posibilitățile de care dispune atletismul nostru, faptul că există o pleiadă de tineri și tinerice care ar putea, printr-o muncă asiduă, printr-o pregătire multilaterală să împingă tot mai sus ștacheta performanțelor.

Fără a știți cu nimic din meritele dovedite de atleți și atlete în timpul Balcaniciei, trebuie să spunem că actualele rezultate obținute de atletismul nostru la Jocurile Balcanice nu trebuie exagerate așa cum s-a întîmplat, din păcate, de foarte multe ori. Realitatea este că atletismul nostru se află încă departe de nivelul european și acest adevăr nu trebuie uitat de federație, de sportivi și de an-

trenori, care au datorită de a face mult mai mult decât au făcut pînă acum pentru a sparge plafonul mediocrității.

Am spus, și repetăm, succese-

Rezultatele ultimei zile

Papanicolau 5,40 la prăjină; Tudor Puia 46,5 sec. la 400 metri plat nou record balcanic și al țării noastre; Cornelia Popescu 1,85 metri la săritura în înălțime, performanță ce se numără printre cele mai bune din lume în acest an; Carol Corbu 16,65 metri la triplușalt; Valeria Bufanu 13,5 sec. la 100 m. garduri, nou record al J. B.; Ivica Kavasi (Iugoslavia) 24,0 sec. la 200 metri plat, nou record al J. B.; N. Perteu 14,1 sec. la 110 metri garduri.

le sportivilor români, ambiția și priceperea cu care au luptat în cele patru zile de concurs, se cuvin elogiare, ele confirmînd încă o dată superioritatea atletismului nostru în Balcani.

Încheierea cîteva cuvinte despre felul cum au fost organizate întrecerile. Se poate spune că în general probele s-au bucurat de bune condiții de des-

fășurare, că programul, cu unele excepții (vezi întîrzierea de o jumătate de oră cu care a început proba de săritura în înălțime fete, ca și greutatea cu care oficialii au fixat ștacheta la 5,47 m. cînd greșeau Papanicolau a atentat la viața recordului mondial) a decurs normal, a avut cursivitate lipsindu-ne de pauze prea mari între două probe. Au existat însă unele deficiențe regretabile. Despre acestea de la proba de maraton am amintit la timpul potrivit.

Azi ne vom referi la modul cum au tratat organizatorii una din problemele importante ale oricărei manifestări sportive, aceea a ziaristiilor acreditați la competiție. Sub acest aspect organizatorii s-au prezentat sub orice nivel. Pentru cei 40 de gazetari străini nu au existat decât două telefoane, aruncate pe o masă, într-un colț întunecos al tribunei centrale, cînd normal ar fi fost să se construiască cîteva cabine din care să se poată face transmisii în condiții civilizate. Apoi distribuția fișelor cu rezultate s-a făcut cu foarte mare întîrziere și atunci numai prin amabilitatea unui vechi animator al sportului, prof. Camil Morjunc. Este regretabil că s-a neglijat total acest aspect organizatoric, necaracteristic organelor noastre sportive, preocupate de obicei de a pune la punct întreg mecanismul unei manifestări sportive.

ION BOCIOACA

Clasamente finale

Masculin: 1. ROMANIA 153 puncte; 2. Bulgaria 137; 3. Iugoslavia 123; 4. Grecia 91,5; 5. Turcia 17.

Feminin: ROMANIA 135 puncte; 2. Bulgaria 101; 3. Iugoslavia 73; 4. Grecia 8; 5. Turcia 8.

ȘTIRI

● ASTĂZI ÎNCEPE A XV-a ediție a competiției cicliste dotată cu „Cupa Voința”, întrecerea la care participă rufetri din Italia, Bulgaria, R. F. a Germaniei, Polonia, Ungaria și România. Etapa inaugurală se va desfășura pe ruta Brașov-Făgăraș și retur.

● ÎN FINALA turneului internațional de tenis de la Rotterdam după apropiere de Hamburg, olandezul Tom Okker l-a învins cu 4-6, 6-3, 6-3, 6-4 pe Ilie Năstase (România). În semifinalele probei de dublu, perechea Okker-Pilic a dispus cu 6-3, 5-7, 6-3 de Ion Tiriac — Ilie Năstase.

● CELEBRUL INTERNAȚIONAL DE FOTBAL BRAZILIAN DIDI, care a pregătit echipa Perului pentru campionatul mondial va activa în viitor la altă echipă. Didi a semnat contractul de antrenor cu formația argentiniană River Plata Buenos Aires.

● CU PRILEJUL UNUI CONCURS DE ATLETISM, desfășurat la Kiev, atletul sovietic Kestutis Sapka a realizat la săritura în înălțime excelenta performanță de 2,20 m. Sapka este în vîrstă de 21 de ani.

● TURNEUL INTERNAȚIONAL FEMININ DE BASCHET de la Sofia a fost cîștigat de echipa R.S.S. Lituaniei care în finală a învins cu scorul de 65—59 (30—29) echipa Cehoslovaciei. Franța a învins cu 72—63 (32—32) echipa Iugoslaviei și a ocupat locul trei. Pe locul 5 s-a clasat echipa Cubei, învingătoare cu 66—65 în meciul cu România.

● DUPĂ 7 RUNDE, în campionatul mondial studentesc de șah, care are loc la Haifa, în clasament conduce echipa Angliei cu 22 de puncte, urmată de S.U.A. — 19,5, R. F. a Germaniei — 15, Islanda — 13,5 puncte etc. Competiția se încheie la 21 august.

Un pas important pe calea reglementării situației postbelice din Europa

Declarația președintelui Tito în legătură cu tratatul sovieto-vestgerman

BELGRAD 16 (Agerpres). — Agenția Tanjug transmite o declarație a președintelui Iosip Broz Tito, în care apreciază tratatul încheiat între Uniunea Sovietică și R.F.G. ca „un pas foarte important pe calea reglementării situației postbelice din Europa. Că este o soluție pașnică și la problemele atît de importante ca războiul mondial și a evoluției postbelice, a împovărat serios relațiile între țările europene, a îngreunat colaborarea largă europeană și a constituit o amenințare permanentă la adresa păcii și securității continentului nostru”.

Președintele R.S.F.I. a relevat că tratatul vadește realizării noului guvern de la Bonn și al guvernului Uniunii Sovietice, demonstrând în același timp necesitatea respectării situației de fapt apărută în evoluția europeană postbelică. Acceptarea granițelor existente în Europa și a inviolabi-

lității lor reprezintă în orice caz o importantă contribuție la stabilitatea și pacea din Europa. Cînd este vorba de granița Oder-Neisse și de granița între cele două state germane, lucrul acesta o importanță deosebită.

Încheierea tratatului — a spus în continuare președintele Tito — confirmă, de asemenea, faptul că pe calea tratatelor duse cu răbdare se poate găsi o soluție pașnică și la problemele atît de importante și complexe cum sînt cele cuprinse în tratatul de față.

De aceea se poate aștepta, pe bună dreptate, ca acest tratat important să contribuie la reglementarea în continuare a situației din Europa, la consolidarea colaborării și securității europene și în general să reprezinte o contribuție în dezvoltarea relațiilor în Europa și în largirea colaborării europene.

Suleiman Frangieh a fost ales președinte al Libanului

BEIRUT 17 (Agerpres). — Suleiman Frangieh a fost ales președinte al Libanului pe următorii șase ani. Consultarea de luni a fost una dintre cele mai disputate din istoria țării, apreciindu-se corespunzător de presă din Beirut.

Propus chiar în ajun alegerilor candidatul la președinție din partea grupului parlamentar de centru, Suleiman Frangieh a primit înmănat adevărate iluzii. Partidului Național Kibral și ai Blocului Național, căpătînd șanse apreciabile în cursa pentru fotoliul prezidențial. Principalul său adversar, Elias Sarkis, guvernator al băncii din Liban și reprezentant al grupării Nahîi (ai cărei lideri sînt Rashid Karame, primul ministru al țării, și Sabri Hamade, președintele parlamentului) pare însă să beneficieze și el de considerabile auri-uri, concretizate de altfel la primul tur de scrutin în 45 de voturi obținute, comparativ cu numai 38 voturi date lui Suleiman Frangieh. (Restul de 16 voturi au revenit lui Pierre Gemayel, candidat al Falangilor Libaneze — 10, fos-

tului general Jamil Lahoud, reprezentant al Partidului Socialist Progresist — 5 și lui Adnan Halkini, independent — 1). Potrivit constituției libaneze, la primul tur de scrutin pentru alegerea președintelui este nevoie de două treimi din numărul voturilor exprimate. Nici unul dintre candidați năunrind o astfel de majoritate s-a procedat la al doilea tur, în care o majoritate simplă era suficientă și în care a ieșit câștigător Frangieh cu 50 de voturi contra 49 acordate lui Sarkis.

Complot deșecat în R. P. Congo

BRAZZAVILLE 17 (Agerpres). — Președintele Republicii Populare Congo, comandantul Marien N'Gouabi, a anunțat că recent a fost deșecat un complot care urmărea

răsturnarea regimului cerind poporului congolez să fie vigilenți față de „acțiunile periculoase ale imperialiștilor”. El a făcut această declarație cu ocazia unui miting organizat la Pointe-Noire, unde comandantul Marien N'Gouabi a prezidat festivitățile organizate cu prilejul celei de-a 7-a aniversări a evenimentelor din 13—15 august 1963.

Acest discurs a fost retransmis de postul de radio național „Vocea revoluției” și de agenția congoleză de informații. Pînă în prezent nu au fost publicate nici un fel de amănunțuri asupra complotului și participanților precizîndu-se doar că aceștia au fost arestați. După cum se știe ultima tentativă de lovitură de stat, a fost deșecată la 23 martie, anul trecut.

Capul de atît al dispușei electorale din acest an, considerată drept cea mai frîmțată, cea mai activă și cea mai îndrăzneață din ultimele decenii, l-a deșinat programul pe care s-a întemeiat politica actualului președinte al țării, Eduardo Frei și pe baza căruia a câștigat alegerile în urmă cu șase ani, în calitate de candidat al Partidului democrat-cristin. Acest program, preconizînd diferite măsuri menite să scoată statul chilian din înăpoierea economică și socială, a trezit interes și speranțe în rândurile populației și a unor cercuri politice chilene și, chiar, într-o serie de țări latino-americane. Dar cum programul preconizat de Frei n-a fost dus pînă la capăt, înregistrînd în unele secțiuni și eșecuri, mai ales din cauza ezitărilor în ceea ce privește efectuarea unor transformări mai profunde, el este în prezent analizat în amănunțime.

Candidatul partidului, democrat-cristin, Radomiro Tomić Romero, a fost co-fondator al partidului care l-a desemnat să-l reprezinte în alegerile prezidențiale, ca succesor al lui Eduardo Frei (Potrivit Constituției Republicii Chile, mandatul prezidențial, acordat pe șase ani, nu poate fi dobîndit în două legislații succesive de aceeași persoană). Programul său electoral preconizează continuarea și completarea experimentelor predecesorului său, Salvador Allende, senator și lider al Partidului socialist, este candidatul sprijinit de formațiunile progresiste, al stîngii unitate, inclusiv Partidul comunist. Printre punctele principale ale platformei sale electorale figurează: naționalizarea proprietății, dar operativă, a minelor de cupru și fier, precum și a produselor de bază, în general; preluarea de către stat a sistemului financiar; accelerarea reformei agrare și alte reforme sociale.

Al treilea participant la cursa prezidențială este Jorge Alessandri Rodríguez, „independent” dar susținut de partidul național care grupează mai multe formațiuni politice conservatoare, tradiționale și care a deșinat un mandat prezidențial între anii 1958—1964. Partizan declarat al întreprinderilor particulare, el promite „ordine și disciplină” și reducerea treptată a inflației. Dacă într-un studiu anterior al campaniei electorale se con-

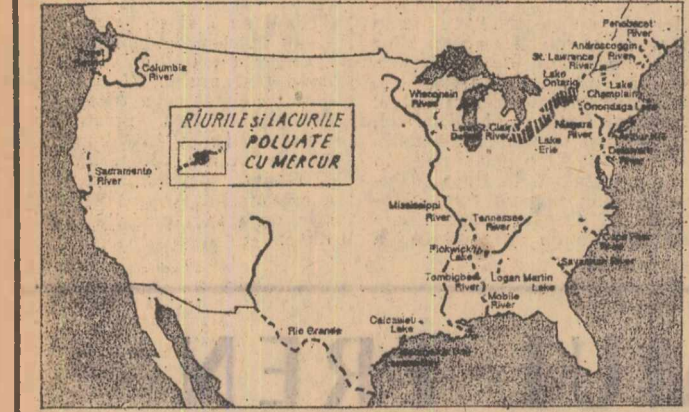
turau clar perspectivele unei victorii a lui Radomiro Tomić Romero, iar Allende înregistra o ascensiune ce nu era trecută cu vederea de numeroși observatori, cele mai recente sondaje de opinie indică o nivelare a șanselor celor trei candidați. Subliniind că succesul lui Tomić depinde în primul rînd de voturile alegătorilor care au deșterminat, cu șase ani în urmă, victoria lui Frei, observatorii semnalează înstrăinarea unei mari părți a acestora, datorită faptului că programul de reforme pentru care își dăduseră votul nu a fost îndeplinit pînă la capăt. În acest context se citează mai cu seamă problema reformei agrare. În loc să fi fost acordate loturi de pămînt unui număr de 100.000 de familii, așa cum se preconizase, numărul celor improprietăți s-a apropiat abia de sfertul cifrei propuse. În timp ce eforturile guvernului de a finaliza această reformă au atras nemulțumirea dreptei, nerealizarea prevederilor ei au adus puternice critici din partea stîngii.

Analizînd situația așa cum se prezintă în momentul de față, observatorii nu exclud posibilitatea ca sufragiile alegătorilor să se împartă în așa fel încît nici unul dintre cei trei candidați să nu întrunească majoritatea absolut necesară pentru a-i succeda lui Eduardo Frei. Într-un asemenea caz, potrivit legilor în vigoare, Congresul va fi cel ce va decide, alegînd între cei doi candidați

„COȘMARUL” MERCURULUI

Cu totul întimplător, la sfîrșitul acestui primăverii, s-a descoperit că apele Lacului Erie sînt contaminate cu mercur. Sub presiunea opiniei publice, autoritățile federale americane au fost obligate să trimită echipe de specialiști pentru a verifica dacă nu cumva au fost otrăvite și apele celiarelte. Mănuși și aparate speciale au fost trimise în lacurile care le alimentează. Spre surprinderea tuturor, s-a constatat prezența mercurului, în procente însemnate, chiar și în apele unor regiuni la care nimeni nu se aștepta. După cum se poate vedea în harta de mai jos, „argintul viu” și-a răspîndit otrava și pericolitatea cantități din rezerva de apă potabilă a S.U.A. Ca o primă măsură, s-a

considerat înerți, s-au dovedit a fi ușor atreanți în lanțul alimentar acvatic. La început sînt absorbiți de vegetația acvatică pe care o consumă peștii de talie mică; aceștia din urmă sînt consumați, la rîndul lor, de peștii mai mari — la care mercurul se fixează în țesuturi, iar de la aceștia la omul care-l consumă. Pînă în prezent nu se cunoaște exact doza de mercur pe care o poate tolera organismul uman; faptului că „Food and Drug Administration” (oficiul de control al alimentelor și medicamentelor din S.U.A.) nu acționează pe piața produselor alimentare cu un conținut mai mare de 0,5 părți pe milion metal, poate fi considerată o măsură importantă. Se știe în schimb că mercurul este deosebit de toxic. Otrăvi-

interis unor mari companii — care utilizează compuşii mercurului în procesele de producție — să arunce reziduurile în canale. Otrăvirea a fost primită au fost chemate în fața Departamentului de Justiție. Aceștia sînt Allied Chemical, Diamond Shamrock, Georgia-Pacific, International Minerals, Olin, Oxford Paper, Pennwalt și Weyerhaeuser. După cum informează săptămînalul „Newsweek”, în S.U.A. sînt utilizate anual cantități importante de mercur în diferite procese de producție, cum ar fi în industria electrică, farmaceutică, insectofungicide, pigmenti, mase plastice, etc. Cea mai mare parte a reziduurilor rezultate din respectivele procese de producție este aruncată la canal, împreună cu apele industriale.

Referatul specialiștilor care au efectuat ancheta a relevat că unii compuşii ai mercurului, în primul moment, obosesc și irascibilitate, iar apoi întepîndu-le membrilor, tremurături, pierdere vederii, tulburări mentale și chiar moartea. Oficialitățile americane au acreditat ideea că prejudiciile cauzate de otrăvirea apei cu mercur n-ar fi chiar atât de severe, avîndu-se în vedere faptul că acest metal a început să fie utilizat pe scară industrială de cînd. O serie de specialiști au atras însă atenția că problema este mult mai complexă. Pentru că, susțin ei, nu este vorba doar de compuşii anorganici ai mercurului, care, printr-o metodă sau alta ar putea fi recuperați, ci de compuşii lui organici, intrați în lanțul chimic al florei și faunei lacurilor și lacurilor americane care, mai curînd sau mai tîrziu, vor ajunge și în organismul uman, cu efecte imprevizibile.

CHILE SUB SEMNUL APROPIATELOR ALEGERI

Campania electorală din Chile, care domină viața politică a acestei republici latino-americane, se află în plină desfășurare. Spre deosebire de campaniile anterioare, cea din acest an a fost punctată de momente de tensiune social-politică, unciur destul de violente. Totul se desfășoară sub semnul febrilității, intrucît data alegerilor pentru desemnarea viitorului șef al statului se apropie de prima duminică a lunii septembrie.

Capul de atît al dispușei electorale din acest an, considerată drept cea mai frîmțată, cea mai activă și cea mai îndrăzneață din ultimele decenii, l-a deșinat programul pe care s-a întemeiat politica actualului președinte al țării, Eduardo Frei și pe baza căruia a câștigat alegerile în urmă cu șase ani, în calitate de candidat al Partidului democrat-cristin. Acest program, preconizînd diferite măsuri menite să scoată statul chilian din înăpoierea economică și socială, a trezit interes și speranțe în rândurile populației și a unor cercuri politice chilene și, chiar, într-o serie de țări latino-americane. Dar cum programul preconizat de Frei n-a fost dus pînă la capăt, înregistrînd în unele secțiuni și eșecuri, mai ales din cauza ezitărilor în ceea ce privește efectuarea unor transformări mai profunde, el este în prezent analizat în amănunțime.

Candidatul partidului, democrat-cristin, Radomiro Tomić Romero, a fost co-fondator al partidului care l-a desemnat să-l reprezinte în alegerile prezidențiale, ca succesor al lui Eduardo Frei (Potrivit Constituției Republicii Chile, mandatul prezidențial, acordat pe șase ani, nu poate fi dobîndit în două legislații succesive de aceeași persoană). Programul său electoral preconizează continuarea și completarea experimentelor predecesorului său, Salvador Allende, senator și lider al Partidului socialist, este candidatul sprijinit de formațiunile progresiste, al stîngii unitate, inclusiv Partidul comunist. Printre punctele principale ale platformei sale electorale figurează: naționalizarea proprietății, dar operativă, a minelor de cupru și fier, precum și a produselor de bază, în general; preluarea de către stat a sistemului financiar; accelerarea reformei agrare și alte reforme sociale.

Al treilea participant la cursa prezidențială este Jorge Alessandri Rodríguez, „independent” dar susținut de partidul național care grupează mai multe formațiuni politice conservatoare, tradiționale și care a deșinat un mandat prezidențial între anii 1958—1964. Partizan declarat al întreprinderilor particulare, el promite „ordine și disciplină” și reducerea treptată a inflației. Dacă într-un studiu anterior al campaniei electorale se con-

turau clar perspectivele unei victorii a lui Radomiro Tomić Romero, iar Allende înregistra o ascensiune ce nu era trecută cu vederea de numeroși observatori, cele mai recente sondaje de opinie indică o nivelare a șanselor celor trei candidați. Subliniind că succesul lui Tomić depinde în primul rînd de voturile alegătorilor care au deșterminat, cu șase ani în urmă, victoria lui Frei, observatorii semnalează înstrăinarea unei mari părți a acestora, datorită faptului că programul de reforme pentru care își dăduseră votul nu a fost îndeplinit pînă la capăt. În acest context se citează mai cu seamă problema reformei agrare. În loc să fi fost acordate loturi de pămînt unui număr de 100.000 de familii, așa cum se preconizase, numărul celor improprietăți s-a apropiat abia de sfertul cifrei propuse. În timp ce eforturile guvernului de a finaliza această reformă au atras nemulțumirea dreptei, nerealizarea prevederilor ei au adus puternice critici din partea stîngii.

Analizînd situația așa cum se prezintă în momentul de față, observatorii nu exclud posibilitatea ca sufragiile alegătorilor să se împartă în așa fel încît nici unul dintre cei trei candidați să nu întrunească majoritatea absolut necesară pentru a-i succeda lui Eduardo Frei. Într-un asemenea caz, potrivit legilor în vigoare, Congresul va fi cel ce va decide, alegînd între cei doi candidați